

هُوَاللَّهِ-ای دو فدائی جمال مبارک، حَقًّا که در درگاه احدیت...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَاللَّهِ

ای دو فدائی جمال مبارک، حَقًّا که در درگاه احدیت قابلید و فائق خادمید و موافق در محبت و خدمت و عبودیت ربّ الملکوت تحمل هر جفائی نمودید و صبر بر هر بلائی کردید. هر زهری چشیدید و هر دُردی کشیدید. ملامت دیدید. شماتت شنیدید. مبعوض جاهلان گردیدید و مغضوب بیخردان شدید. اما ممنوعیت از حَمَام سبب محفوظیت از نار حمیم شد و مصونیت از عذاب بحیم. نادانان اگر راه حَمَام بستند الحمدلله چشمه هذا مغتسل بارد و شراب جوشید و مانند ایوب از هر مرض و عیوب مبری گردیدید در آن چشمه شست و شو باید تا از آن ماء طهور لطافت موفور حاصل گردد.

باری یا لیتنی کنت معکم فافوز فوزاً عظیماً و این را بدانید که این شماتت و ملامت عزّت ابدیه است و این زحمت و اذیت راحت سرمدیه. چه بسیار از بزرگان که ایام خویش را بعزّت دنیوی گذراندند و کلمه ئی شماتت نشنیدند بلکه السن شعرا بمدح و ستایش آنان قصائدی انشا نمود و آن قصائد ورد زبان هر شارد و وارد. حال اثری از آن باقی نه. نه نام و نشانی و نه عزّت و اعتباری اما نفوسیکه در سبیل الهی هدف سهام ملامت شدند و مورد سنان شماتت گشتند و در هر دمی سَمی چشیدند، حال ملاحظه نما که در ملاً اعلی چه خبر است و از آن گذشته در عالم ادنی نیز جمیع السن بمدح و ستایش آنان مشغول و محامد و نعوت آنان در معابد عظیمه بصوت بلند مسموع. اینست معنی آیه مبارکه که میفرماید و اجعل لی لسان صدقٍ فی آخرین و علیکما التّحیة و الثّناء ع ع

ORIGINAL

AUDIO